

Végtelenben kettő - Pinczés Dávid filmje

Jámbor Ildikó - 2021-02-02 08:22:21

fotó:

Földi létezésünk nagy kérdései tarthatnak igazán emberi figyelemre, kor és nemzeti hovatartozás nélkül. Pinczés Dávid vizsgafilmje ilyen tér-időt átszelő, tulajdonképpen rövid alkotás, mégis a múlt év őszén Los Angelesben, egy 28 nemzetet felölelő mezőnyű filmszemlén megkapta a [Los Angeles-i Independent Shorts Awards](#) Platina-díját.

Pontos előtervezés kellett, egy frappáns és kellően mély értelmű forgatókönyv, és a magyar színházművészet két olyan ikonikus alakja, mint Cserhalmi György és Dunai Tamás.

A *Végtelenben kettő* tulajdonképpen egy matematikai, valószínűségszámítási feladvány.

A két főhős egy csendes, természeti, de mégis urbánus környezetben egy végtelennek tűnő sakkjátszma részese. Már egymás gondolatait, lépéseit is tudják, s szavak nélkül is kommunikálnak. Az élet végén, amikor már szinte minden játszmán túl vagyunk, már csak egy foglalkoztat: mi lesz, hogyan lesz a vége? Lesz-e a méltó lezárás? Lesz-e azután? A remek logikával felépített filmben aztán kiderül, a sakkjátszma két főszereplője nem is egymással, hanem önmagával replikázik, mióta szép lassan mindenét elvesztette. Várja a befejezést, számolja a fekete bárányokat, de azok bizony nehezen jönnek.

A két színművész, Cserhalmi György és Dunai Tamás sosem játszott egy színpadon, s nem volt közös filmjük sem. Mégis sok bennük a közös, nemcsak az itteni élet, a művészpálya buktatói és csúcspontjai, hanem a művészi fegyelem és szertelen bátorság az élet dolgaiban.

Valószínűleg a nemzetközi zsűri számára is átütő volt a két személyiség kisugárzása, mely a film tagadhatatlan erénye. Ehhez persze megfontolt előkészítés kellett. Az összehangolt stáb az egyébként közgazdász alapképzettségű rendező empatikus színészvezetése, a film gondos

megtervezettség. (Egy televíziós műsorban a készítő elárulták, az egynapos forgatás előtt nemcsak fejben, de a színésziassok nélkül önmaguk lejátszották az egész filmet.)

Az alkotás helyszíne sem mindegy. Egy látszólag steril, de sokat mondó környezetben forgatták, verőfényben. A Graphisoft Park példásan rehabilitált helyszín a főváros III. kerületében. Az egykori fémroncsok ma sakkfigurákat imitáló szobrokká alakultak, a víz, a fű például, a gázgyár épülete, ahol egykor a főváros világításához termelt energiát állították elő, a befejezettség, letisztultság képzetét keltik. Nem szeretném elárulni a történetben rejlő logikai csavart, de a feszültséget mindvégig ébren tartják a nézőben. A figyelmünk egy pillanatig sem lankad a mindössze 15 perces film alatt. Remek a vágás, gondoltak a jelmezre, a szereplőket jellemző kellékekre, s igényes a megnyugtató, kicsit keleties, „japános” zenei háttér.

Mint említettem a Végtelenben kettő vizsgafilm, egy 10-12 tagú csapat összehangolt munkája, a forgatókönyvíró a rendező pszichológus testvér, **Pinczés Máté** (s mindketten a debreceni illetőségű **Pinczés István** rendező, színészpédagógus, tanár fiai).

Dunai Tamás az MTVA Kulturális Csatorna Librettó műsorában elmondta, hogy nem volt kérdés, elvállalják a munkát, mert olyan jó volt a forgatókönyv. Pinczés Dávid pedig azt nyilatkozta, hogy hasonló elszánással készülnek a következő vizsgafilmre is.

KÖSZÖNJÜK a támogatását azoknak, akik segítették a munkánkat 2019-ben és 2020-ban! Számítunk rájuk és másokra is 2021-ben, hiszen együtt tudjuk garantálni, hogy az újságíró és a szerkesztő munkájába ne szólhasson bele más, csak az olvasó. [Támogasd előfizetéseddel a Debrecinert 2021-ben!](#) **Köszönjük!**

QDEBRECINER.HU

LÁTJUK. HALLJUK. KIMONDJUK.

fotó: Facebook

Ajánljuk szíves figyelmedbe heti hírlevelünket, amiben legfontosabb publikációinkról és a Debreciner szerkesztőségének háttérmunkálatairól, kiadónk akcióiról adunk tájékoztatást! [Itt lehet feliratkozni!](#)